

DEPUTY PRESIDENT : Do any of you wish to speak ?

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*) : It is two O'clock.

DEPUTY PRESIDENT : I can understand that. I have got the timepiece just before me.

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*) : I want to speak. But it is two O'clock.

DEPUTY PRESIDENT : There is no magic in two O'clock. Do you propose to speak ?

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*) : I want to speak.

DEPUTY PRESIDENT : And you want to speak after lunch?

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*) : Yes.

DEPUTY PRESIDENT : Alright, we will now rise and meet again at quarter to three.

The Council adjourned for lunch at 2 P. M. and re-assembled at 2-50 P. M., the Dewan-President presiding.

SWEARING IN.

The President was sworn in.

THE NAYAR REGULATION AMENDMENT BILL—(*contd.*)

PRESIDENT : The House will continue the discussion of the Bill to amend the Nayar Regulation of 1100.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*) : Sir, the Amending Bill was published only very recently in the Gazette and the members on this side of the House were unable to invite the opinion of the community on the matter. Therefore I move that the further consideration of the Bill be adjourned under the provisions of Standing Order 26. The debate may be postponed now and continued at a subsequent meeting of the Council.

MR. R. RAMAN PILLAI (*Kottayam*) : I second the motion.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum cum Neduvangad*) : I have no objection.

MR. KAYALAM PARAMESVARAN PILLAI (*Additional Head Sirkar Vakil*) : I have no objection.

PRESIDENT : The consideration of the Bill stands adjourned.

THE TRAVANCORE PARTITION BILL.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*) : I move that the Travancore Partition Bill be read in the Council.

MR. V. CHELLAM PILLAI (*Tovala*) : I second the motion.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*) : Sir, in introducing the Travancore Partition Bill for the consideration of the House, I beg to make the following statement as regards the principles of the Bill. In Travancore after the passing of the Nayar,

Ezhava and Nanjinad Vellala Regulations, all the major communities are now affected by the law of partition and these Regulations which confer the rights of partition upon the particular communities concerned are intended to, enable them to enforce partition when they could not do so by any mutual agreement between the members of the families concerned. Since many years have not passed after the passing of those Regulations, we find that many suits are now pending before the Courts of the State and there is chance of many more suits being instituted. We find that in almost all the families in the State, the question of partition arises once in two or three decades and so a law which regulates the procedure of partition suits has become absolutely essential. In Travancore the necessity for a partition law has not been keenly felt previously because almost all the major communities in the State excluding Christians were governed by the Marumakkathayam Law which did not allow partition through the Courts of law. That is why we do not find a Partition Act corresponding to the Partition Act in British India of 1893 or the Partition Act in Great Britain and in other countries. Now we find that the right of partition among the Kshatriya and other minority marumakkathayam communities is also being raised in this Council and that is engaging the attention of this House. So a law relating to the procedure has become absolutely essential in the interests of all the communities in the State. That is the reason for my introducing this Bill.

In Travancore the population is about 50 lakhs. The inhabited area is only about 4000 square miles. Hence each individual is entitled only to a few cents of land on the average, and due to the incidence of partition, we find that these holdings have to be subdivided still further which naturally degenerates the economic condition of the country. It will not be possible to carry on agricultural operations efficiently if the holdings are still to be sub-divided, and so it is necessary that where it is found that a particular holding or property could not be sub-divided without detriment to the value of the property some provision must be made for selling the property and distributing the proceeds. That is what is intended by Section 2. There are other cases also in which a property could not be conveniently divided. That also comes under Section 2. Though some provision is made in other Regulations for selling properties and distributing the proceeds thereof, those provisions are not exhaustive and they do not go to the extent to which they should go.

The next provision that is made in this Bill is as regards the Division of a Dwelling House. There also we find that where a dwelling house is to be divided and one of the sharers sells the property to strangers, there will be much difficulty when absolute strangers come to occupy the same building. That also leads to deterioration in the value of the property. And other share holders who occupy the building will find very great difficulty and inconvenience to live with strangers. At present though we find that in many of the families there are family arrangements and properties are enjoyed by different

[Mr. A. S. Damodaran Asan.]

members, there is no provision which enables the members who may have property to get any value for them and there is no provision which makes members who commit waste upon the property liable for the deterioration of the value. I have attempted to make a provision for that also in this Bill. With regard to the partition of properties by Courts now, it is usually entrusted to one or two Commissioners who know very little about the properties to be divided and it is undoubtedly left to the discretion of the Commissioners to divide the property in the best manner they like. I think that it will be better to make a provision which would enable the Courts to make these partitions through delegates consisting of respectable persons of the localities and belonging to the communities concerned. I have made provision for that in section 13.

I have introduced another Section, Section 12, which makes clear the provisions of Section 39 of the Nayar Regulation. Though it is a matter which to a certain extent affects the substantial rights of the parties, I think that it mainly concerns procedure because it affects Section 39 of the Nayar Regulation. A lot of controversy has arisen with regard to the construction of that Section. Even now the law on that point could not be said to be settled. It is highly necessary that the community should have a clear notion of the time at which the members of a family become divided. It is with that object that I have introduced Section 12 into this Regulation.

With these objects, I am introducing this Bill for the consideration of this Council.

MR. R. RAMAN PILLAI (*Kottayam*): സർ, ഞാൻ പാർട്ടീഷൻ ബില്ലിനെ അനുകൂലിക്കുന്നു. ചെറിയ വസ്തുക്കളുള്ള കുടുംബക്കാർ ധാരാളമുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ള വസ്തുക്കൾ ഭാഗിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ പല പൊഴും പല വിഷമങ്ങളും നേരിട്ടിട്ടുള്ളതായി എനിക്കു അനുഭവബോധമുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ ഭാഗിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവണ്ണം ചെറിയ വസ്തുക്കൾ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും അതു ഭാഗിക്കേണ്ടതായി വരികയും ചെയ്യുന്ന അവസരത്തിൽ അവയെ വിറുത് അതിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന ആദായം എല്ലാവരുംകൂടി വീതിച്ചെടുക്കുന്നതിനോ അല്ലെങ്കിൽ ഭാഗിക്കേണ്ടവരിൽ ആരെങ്കിലുംതന്നെ കോടതി നിശ്ചയിക്കുന്ന വിചയ്യം ഈ വസ്തു എടുത്തു പണം ശേഷമുള്ളവർക്കു കൊടുക്കുന്നതിനോ ഒരു വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നുണ്ട്. ആ വ്യവസ്ഥ ഈ ബില്ലിൽ ഉണ്ട്. ചിലർ കുടുംബസ്വത്തുക്കളെ നശിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ചിലർ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിച്ച് അതിനെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നവർക്കു അതിന്റെ ഗുണവും നശിപ്പിക്കുന്നവർക്കു അതിന്റെ ദോഷവും അനുഭവിക്കാൻ ഇടയില്ലാത്തതുകൊണ്ട്

അനേകം കേസുകൾ കോടതിയിൽ നടന്നുവരുന്നുണ്ട്. അടുത്തകാലത്തുതന്നെ ഒരു വലിയ കുടുംബത്തിൽ ആറുമാസകാലത്തോളം ഭാഗം നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടി സ്ഥിരപരിശ്രമം ചെയ്തിട്ടും ഭാഗം നടക്കാതെയിരിക്കുകയാണ്. അതും ഒരു വ്യവഹാരംകൊണ്ടേ അവസാനിക്കുകയുള്ളൂ. ഇതുമാതിരിയുള്ള സംഗതിയിലും ഒരു വ്യവസ്ഥ ഈ ബില്ലിൽ കാണുന്നുണ്ട്. പിന്നീട് ഭാഗം എപ്പോഴാണ് ഉണ്ടാകേണ്ടത് എന്ന വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് അതായതു ഒരു ഭാഗക്കാർക്കു അവരുടെ വീതം വസ്തുവിൽ എപ്പോഴാണ് അവകാശം സിദ്ധിക്കുന്നത് എന്നുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഇപ്പോഴത്തെ റഗുലേഷനിൽ ശരിയായ വ്യവസ്ഥയുണ്ടെങ്കിലും ബഹുമാനപ്പെട്ട ഫൈക്കോടതിയിൽ വന്നപ്പോൾ ആ വ്യവസ്ഥയെ അല്പം വ്യതിചലിപ്പിച്ചോ എന്നു തോന്നുമാറു ഒരു വിധി ഉണ്ടാകയും പിന്നീട് അതിനു വിപരീതമായി വേറെ ഒരു വിധി ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള കേസുകൾ വരുമ്പോൾ മൂന്നു ജഡ്ജിമാരുടേയ്ക്കു കോടതിവേണം ഇതു തീർച്ചപ്പെടുത്താൻ എന്നും ഫൈക്കോടതി വിധിയുണ്ട്. അതിനെ പരിഗണിക്കാൻ ഒരു വകുപ്പു ഇതിൽ ഉണ്ട്. അന്യായംകൊടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ ഭാഗിക്കുന്നതിനുള്ള ഇടപാടുചെയ്തതായി വിചാരിക്കാമെന്നു പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ "Declaration in writing registered" എന്ന വാചകം ചേർത്തിരിക്കുന്നത് ശരിയാണോ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. ഇതു സിലക്ട് കമ്മിറ്റി ആലോചിക്കേണ്ട ഒരു വിഷയമാണ്. ആ ഭാഗം ഒഴിച്ചു ശേഷമുള്ള ഭാഗങ്ങളോടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നു.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): കോർട്ടുമീസ് അടയ്ക്കാൻ വിഷമമുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു രജിസ്റ്റർ പ്രമാണത്തിൽ പറഞ്ഞാലും അതു ഭാഗിക്കാം എന്നുവയ്ക്കുന്ന വ്യവസ്ഥ സാധുക്കൾക്കു സൗകര്യമല്ലേ?

MR. R. RAMAN PILLAI (*Kottayam*): അതു സൗകര്യംതന്നെ, എന്നാൽ അരിൽ പല കുഴപ്പങ്ങളും ഉണ്ടാകും.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): രജിസ്റ്റർ പ്രമാണമായാൽ തരക്കേടുണ്ടോ?

MR. R. RAMAN PILLAI (*Kottayam*): കക്ഷിക്കു മനസ്സിലാതേയും, പ്രേരകശക്തികൊണ്ടും പ്രമാണം ഉണ്ടാകാം. അതു തെളിയിക്കാനും മറ്റും പ്രയാസമായിരിക്കും. ഇതാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇതു സിലക്ട് കമ്മിറ്റി ആലോചിക്കേണ്ട ഒന്നാണ്.

MR. A. C. KURIAKOSE (*Minachil cum Devisolam*) : മി. ഭാമോദരൻ ആശാൻ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ബില്ലിനെ എത്രക്കേണ്ടിവന്നതിൽ എനിക്കു വളരെ മനസ്സാക്ഷ്യമുണ്ട്. “തിരുവിതാംകൂർ പാർട്ടിഷൻബിൽ” എന്നാണ് ഇതിനു നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഈ നാമകരണത്തിൽനിന്നും ഇത് തിരുവിതാംകൂർ നിവാസികളെ പൊതുവിൽ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു നിയമമായി രൂപീകരിക്കണമെന്നാണ് പ്രയോക്താവിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്നുള്ളതു സ്പഷ്ടംതന്നെ. ഈ ബില്ലിന്റെ സാധ്യകാര്യവിവരണത്തിൽ നായർസമുദായത്തിലും ഈഴവസമുദായത്തിലും ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള നിയമത്തിൽ ഉള്ള ചില ന്യൂനതകളെ പരിഹരിക്കുന്നതിനും ഭാഗം സുസ്ഥാപിതമാക്കുന്നതിനുമുള്ള ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണെന്നു തോന്നിയതിനാൽ ഇങ്ങനെ ഒരു നിയമം ഉണ്ടാക്കാൻ പര്പ്പെട്ടതാണെന്നു സ്പഷ്ടമായി പറയുന്നുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഭിന്നസമുദായങ്ങളുടെയിടയിൽ ഉള്ള സാമുദായികമായ നിയമത്താൽ തിരുവിതാംകൂർ നിവാസികളെ പൊതുവിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതും ഇപ്പോൾ നിലവിലിരിക്കുന്നതുമായ നിയമങ്ങളാൽ—അനുവദിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള ഏതാനും ചില അവകാശങ്ങളെ വളരെ അധികം ബാധിക്കുന്നതായ വകുപ്പുകൾ ഇതിൽ ഉണ്ടെന്നാണ് എന്റെ താഴ്മയായ അഭിപ്രായം. ഇപ്രകാരമുള്ള വകുപ്പുകളോടുകൂടി അവസാനമായി ഒരു നിയമം തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉണ്ടാക്കിവയ്ക്കുന്നത് ഒരു വലിയ ഉപദ്രവമായിട്ടാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്.

ബില്ലിൽ മൂന്നാമത്തെ വകുപ്പിൽ മൂന്നാമതായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഗം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഭാഗം കിട്ടുന്നതിനായി അവകാശപ്പെട്ട കോടതിയിൽ പോകുന്ന ആൾ, അയാൾക്കു കിട്ടേണ്ട ഭാഗത്തെ സംബന്ധിച്ച എത്രതന്നെ വിനിയമനം ചെയ്യേണ്ടിവന്നാലും, ആ ഭാഗത്തിന്റെ ഇതര അംശത്തിന് അവകാശമുള്ളവരായും, ആ സ്വത്തു വിലയ്ക്കുടുക്കാൻ മുന്നോട്ടു വന്നില്ലെങ്കിൽ, കോർട്ടുചിലവു സഹിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു പറയുന്നതു നീതീകരിക്കാവുന്നതല്ല. ഭാഗവിധിപ്രകാരമോ അല്ലെങ്കിൽ വിലയാധാരപ്രകാരമോ ലഭിക്കുന്ന സ്വത്തു കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനു അവകാശമില്ലാതെയിരിക്കണമെന്നുവരത്തക്കവണ്ണമാണ് ഈ നിയമമെങ്കിൽ പെരുമാവകാശം എങ്ങിനെ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*) : മൂന്നാമത്തെ വകുപ്പിൽ പറയുന്നതു ഭാഗത്തിനു പോകുന്നയാൾ ചിലവിനുകൊടുക്കണമെന്നല്ല.

MR. A. C. KURIAKOSE (*Minachil cum Devicolum*): വ്യവഹാരത്തിനുപോകുന്നയാൾ വ്യവഹാരച്ചിലവു സഹിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു പറയുന്നുണ്ട്.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): വ്യവഹാരത്തിൽ വില്ക്കുന്നതാണു കൂടുതൽ സൗകര്യമെന്നുഭ്രൂശിച്ചു വ്യവഹാരപ്പെട്ട സാധിക്കാതെവന്നാൽ ചിലവു സഹിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു പറയുന്നതു്.

MR. A. C. KURIAKOSE (*Minachil cum Devicolum*): വ്യവഹാരംകൊണ്ടു വില്ക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്ന അവസരത്തിൽ ഇതര അംഗത്തിന് അപകാശികളായിട്ടുള്ള അംഗങ്ങൾ ആരും ആ ഭാഗം വാങ്ങിക്കാൻ തയ്യാറില്ലെങ്കിൽ കോടതിച്ചിലവു കേസുകൊടുത്തയാൾ സഹിച്ചുകൊള്ളണമെന്നാണ് വരുന്നത്. ഞാൻ ഒരുഭാഗമെന്നായിട്ടു പറഞ്ഞു എന്നേയൊള്ളൂ. ഇതൊക്കെ സ്വിലക്രമീകരി നല്ലവണ്ണം ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്.

ചിന്നീടു ബില്ലിൽ ൪-ാമത്തെ വകുപ്പും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. അതായത് ഒരു ഓഫീസിന്റെ കൈവശമിരുന്നാൽ അതു് ഭാഗംകിട്ടേണ്ട ഏതെങ്കിലും അംഗത്തിനു തിരിച്ചുകിട്ടാൻ കേസുകൊടുക്കാമെന്നും, അങ്ങിനെ കേസുകൊടുക്കുമ്പോൾ ആ അന്വൻ എന്തു വിചകൊടുത്തു് അതു വാങ്ങിച്ചുവോ ആ വില പററിക്കൊണ്ടു വസ്തു വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നുമാണ്. ഇങ്ങിനെ ഒരു രാജ്യത്തും ഒരു നിയമവും ഇല്ലെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. എനിക്കു നിയമപാണ്ഡിത്യമില്ല; സാധാരണ നടപ്പേ നിശ്ചയമൊള്ളൂ. അതുവച്ചുകൊണ്ടു നോക്കുന്നപക്ഷം ഇതു് അഗ്രായമായിട്ടാണ് എനിക്കുതോന്നുന്നത്. എ കൂടുകടംബ ഏപ്പാടനുസരിച്ചു തനിക്കു കിട്ടിയിട്ടുള്ള ഓഫീസി എന്ന്നൊരന്വന വിലയ്ക്കുകൊടുക്കുന്നു. ബി അതു വാങ്ങിയകാലത്തു് അതിൽ മൺമുവരുകളോടുകൂടിയ ഒരു ഭവനമായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നതു്. സമീപത്തു സംരക്ഷിക്കപ്പെടാത്ത കുറുമ്പലവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ബി അതിൽ കൽച്ചവരുകളും മറ്റുമായി ഒരു കെട്ടിടംകെട്ടി സുചമായിവച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ ഏയുടെ കുടുംബത്തിലെ ഓഫീസുകാശമുള്ളതിൽ ഒരാൾ ആ വസ്തു തനിക്കുകിട്ടേണ്ടതാണ് എന്നു കോടതിയിൽ വ്യവഹാരം കൊടുക്കുന്നു. കോടതിയിൽ നിന്നു് ഈ നിയമപ്രകാരം വിധിയും ഉണ്ടായി. ഏതൊരുതുകകൊടുത്തു ബി അതു വാങ്ങിച്ചുവോ ആ തുകയോ അതിൽ കുറഞ്ഞതുകയോ ആണെങ്കിൽ കോ

[Mr A. C. Kuriakose.]

ടതിക്കു കൊടുപ്പിക്കാം. അതിൽ കൂടുതലാണെങ്കിൽ ആ തുക ഈടാക്കി കൊടുക്കാൻ കോടതിക്കധികാരമില്ല. ഇങ്ങിനെയാണ് മറ്റെവകുപ്പുപോകുന്നത്. ഈ വകുപ്പുകൊണ്ടു രണ്ടുതരത്തിലുള്ള ഉപദ്രവം ഉണ്ട്. ഇപ്പോൾ കൃഷ്ണാനികളുടെ നിയമപ്രകാരം ഭാഗവ്യവസ്ഥ കുറെവ്യത്യസ്തമായതുകൊണ്ട് ഈ നിയമം ബാധിക്കയില്ലെന്നു വാദത്തിനുവേണ്ടി സമ്മതിക്കാം. എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള മറ്റുനിവാസികളുടെ ഒരുവകാശത്തെ പാടെഹനിക്കുന്നത് ഒരിക്കലും ശരിയല്ല. ഒരു പിതാവു സ്വസ്വന്താനങ്ങൾക്കു സ്വത്തു വീതിച്ചുകൊടുക്കാതെ മരിച്ചുപോകുന്നു. അതു കഴിഞ്ഞു സന്താനങ്ങൾ തമ്മിൽ സ്വത്തു വീതിച്ച് എടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ നാലോ അഞ്ചോ അംശങ്ങളായി അവർ വീതിച്ചെടുത്തതിന്റെദശമാം അതിൽ ഒരാൾ അയാളുടെ വീതം ഒന്നു നൂറിലധികം കൊടുത്തിട്ടു ബ്രിട്ടീഷ് മലബാറിലേക്കോ മറ്റൊരാൾ പോകുന്നു. അയാൾക്ക് അതിൽ പത്തൊമ്പതു രൂപയായിരിക്കും കിട്ടിയത്. വാങ്ങിച്ചയാൾ അയാളുടെ സർവസ്വവും കൊടുത്തു വാങ്ങിച്ചിരിക്കാം. അതിൽ അയാൾ ഒരു പുരയും വെച്ചുതാമസിക്കുന്നു. ഈ വസ്തു തന്നെ കിട്ടേണ്ടതാണെന്നു കൊടുത്തയാളിന്റെ കൂട്ടുകടംബപ്രകാരം ഓഹരിക്കവകാശമുള്ളവരിൽ ആരെങ്കിലും ഒരു കോടതിയിൽ കേസുകൊടുത്തു വിധി സമ്പാദിച്ചാൽ ഈ വാങ്ങിച്ചയാളിന്റെ സ്ഥിതിയെന്താണ്?

സാധുകടംബങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു ഈ നിയമം ഉതകും എന്നു പറഞ്ഞ ഭാഗം ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. കൂയ വിക്രയ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാതെ വസ്തു അനുഭവിച്ചു കൊള്ളണമെന്നു വരുമ്പോൾ ആ വസ്തു പണം കൊടുത്തു വാങ്ങിക്കാൻ ആരും ഉണ്ടാവുകയില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ വസ്തു ഉള്ളതുകൊണ്ടു ഒരു പ്രയോജനവുമില്ലെന്നു വന്നുകൂടും.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): കാലഹരണ ഭോഷമുണ്ടെന്നറിയാമോ?

MR. A. C. KURIAKOSE (*Minachil cum Devicolum*): ഏതുകാലത്താണ് കാലഹരണഭോഷം വരുന്നത് എന്ന് ഇതിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): കാലഹരണനിയമത്തിൽ വകുപ്പുണ്ട്.

MR. A. C. KURIAKOSE (*Minachil cum Devicolum*): അതു പോലെതന്നെ മറ്റുനേകം വകുപ്പുകൾ മറ്റു പല നിയമങ്ങളിലും ഉള്ള

സ്ഥിതിക്കു ഈ റഗുലേഷന്റെ ആവശ്യമെന്താണ്? തിരുവിതാംകൂറിലെ പൗരന്മാരെ പൊതുവെ ബാധിക്കുന്ന നിയമമുണ്ട്. അതനുസരിച്ചു പിൻതുടർച്ചാവകാശം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. കോടതികളിലെ വിധികളാൽ ഇതു സുസ്ഥാപിതവും ആക്കിയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ പൗരന്മാരെ പൊതുവെ ബാധിക്കുന്ന ഈ നിയമത്തിന്റെ ആവശ്യമെന്താണ്. വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഹനിക്കുന്നതനിമിത്തം പലകുഴപ്പങ്ങളും ഉണ്ടാകും. അതിനാൽ ഈ ബിൽ, ഭരണമായ ഒരു ഭാവിയിലേക്കു ജനങ്ങളെ നയിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമായി തീരാവുന്ന ഈ ബിൽ, ഈ നിയമസഭ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകാൻ അനുവദിക്കുന്നതെന്നും, ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു ബിൽ തിരുവിതാംകൂർ നിവാസികളുടെ പൗരാവകാശത്തിനും ജന്മാവകാശത്തിനും ഹാനികരമാണെന്നും ഉള്ള അഭിപ്രായത്തെ ഇവിടെ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ പാടെ നിഷേധിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*) : സർ, ഞാൻ മി. ആശാന്റെ ബില്ലിനെ എതിർത്തുകൊള്ളുന്നു. പാർട്ടിഷൻ ബിൽ എന്ന നാമകരണത്തിൽ കൊണ്ടു വന്നിട്ടുള്ള ഈ ബിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ എന്തോ ചില വ്യാജപ്രസ്താവനകളോടുകൂടിയ ഒരു നിയമം നായർഗുലേഷനിൽ ചേർക്കണമെന്നുള്ള മുൻകരുതലോടുകൂടിയാണെന്നു കാണുന്നുണ്ട്.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*) : I object to the word “വ്യാജ പ്രസ്താവന.”

PRESIDENT : He says that with reference to the objects of the Bill.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*) : ഭാഗം എന്നുള്ളതിന്റെ definition എന്താണെന്ന് ഈ ബില്ലിൽ കാണിച്ചിട്ടില്ല. അതിലേക്കു ഒരു വ്യവസ്ഥ പ്രത്യേകം ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു. ഈ ബില്ലിൽ പ്രധാനമായി പറയുന്നഭാഗം, ഭാഗിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത വലിയ സ്വത്തുക്കളെ ഏതുവിധത്തിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യണം; നായർ റഗുലേഷനിലെ ൩൯-ാം വകുപ്പ് ഏതുരീതിയിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ജഡ്ജിമാർ മനസ്സിലാക്കണം; എന്നൊക്കെയാണ്.

MR. L. R. RAJA RAJA VARMA KOIL TAMPURAN (*changanachery cum peer.nade*) : ൩൯-ാം വകുപ്പ് എന്താണ്?

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*) : വായിക്കാം.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*) : വ്യാജപ്രസ്താവന ഇതിനകത്തു എവിടെയാണുള്ളത്?

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*): നൻ-ാംവ കപ്പ് ഇതാണ്.

"Until partition no member of the Tarwad shall be deemed to have a definite share in Tarwad property liable to be seized in execution nor shall such member be deemed to have any alienable or heritable interest therein".

ഈ നൻ-ാം വകുപ്പിനെത്തുടർന്നുള്ള ഒരു വകുപ്പു നന്നുതാണ്. അതായത്:

"Subject to the provisions of sections 34, 35 and 36, every adult member of a Tarwad shall be entitled to claim his or her share of the properties of the Tarwad".

ഈ മൂന്നു വകുപ്പിൽ പറയുന്നതായ സംഗതികളൊഴികെ നായന്മാർക്കു ഭാഗം കിട്ടാമെന്നാണ് പറയുന്നത്. ഈ വകുപ്പുകളിൽ പ്രസവം മാറിയ ഒരമ്മയുടെ മക്കൾ എന്നു ചില ലിമിറ്റേഷൻസുണ്ട്. നായർ ബിൽ വാദപ്രതിവാദം നടന്ന അവസരത്തിൽ ഭാഗത്തെ സംബന്ധിച്ച 'ഫയിനൽ ഡിക്രിയേഷനുകാലത്തു' എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഫയിനൽ ഡിക്രി എന്നു പറയുന്നത് അന്ത്യായം കൊടുക്കുന്ന കാലമോ അതല്ലാതെ ഫാമിലിയിൽ ആമീൻ പോയി വസ്തു കൈവശപ്പെടുത്തി കൊടുക്കുന്ന സന്ദർഭമോ എന്നുള്ളതു സംശയത്തിലിരിക്കുന്നു. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച അനവധി കേസുകൾ നാടൊട്ടു ഉണ്ടായി. അതിൽ ചിലതുഫൈനൽ ടെയുടെ തീരുമാനത്തിലിരിക്കുകയാണ്.

MR. R. RAMAN PILLAI (*Kottayam*): വസ്തു ഭാഗിക്കുന്നത് ആമീൻ ആണോ?

PRESIDENT: When you said 'amins' you meant commissioners?

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*): Mr. Raman Pillai knows better.

PRESIDENT: What did you mean?

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*): I meant commissioners.

ഒരു വിധി കൊണ്ടു നായന്മാർക്കു ജനനാൽ തന്നെ വസ്തുവിൽ അവകാശമില്ലെന്നും, ഭാഗിച്ച ശേഷമേ ഒളളൂ എന്നും പറയുന്നു. ഒരു സെററുകാർ ഭാഗത്തിൻ അന്ത്യായം കൊടുത്ത തീയതി മുതൽ വസ്തുവിൽ അവകാശമുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. മി. ആശാന്റെ ബിൽ ഇതിലൊരഭിപ്രായത്തോടുകൂടി യോജിച്ചാണ് ഇരിക്കുന്നത്. ഇതിൽ വിപരീതാഭിപ്രായക്കാരും ധാരാളമുണ്ട്. ഈ രണ്ടഭിപ്രായത്തിലുമുള്ള ഗുണഭോജത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ രണ്ടു വാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഭാഗത്തിനു അവകാശമില്ലാത്തതായ ഒരാൾ അല്ലെങ്കിൽ പ്രസവിക്കാനുള്ള കാലം ഇനിയും

ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതായ ഒരുമയുടെ മകൻ, ഭാഗം കിട്ടണമെന്നു നോട്ടീസ് അയച്ചാൽ ഭാഗിച്ചു കൊടുക്കാമോ പാടില്ലയോ എന്നുള്ള സംഗതി ഏതെങ്കിലും ഒരു കോടതിയിൽ നിന്നും നിയമപ്രകാരം തീരുമാനിച്ച ശേഷമല്ലാതെ സാധൂകരിക്കാൻ നിവർത്തിയില്ല; അതുകൊണ്ട് ഒരു രജിസ്റ്റർ നോട്ടീസ് എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. ഭാഗത്തിനായി അന്ത്രായം കൊടുക്കുന്ന തീയതി മുതൽ വസ്തുവിൽ അവകാശമുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ള സംഗതിയും കോടതി തീരുമാനിച്ച ശേഷമേ നിശ്ചയിക്കാൻ തരമുള്ളൂ. മി. ആശാന്റെ ബിൽ അനുസരിച്ചു അന്ത്രായം കൊടുക്കുന്ന തീയതി മുതൽ വസ്തുവിൽ അവകാശം ലഭിക്കുന്നു. ആ ആൾക്കു കടമുണ്ടായിരിക്കാം. ഉടനെ കടക്കാരൻ ഈ വസ്തു ജപ്തി ചെയ്തു ഇടുന്നു. ഇയാൾക്ക് ഭാഗത്തിന് അവകാശമില്ല, ഇയാളുടെ അമ്മയുടെ പ്രസവിക്കാനുള്ള കാലം കഴിഞ്ഞില്ല, എന്നു എത്രകുറുപ്പിതക്കിട്ടു തെളിയിക്കുമ്പോൾ ഈ കടക്കാരൻ അപകടത്തിലായി. ഇതുകൊണ്ടാണു വ്യാജപ്രസ്താവനയോടുകൂടിയ ചില വകുപ്പുകൾ ഈ ബില്ലിൽ ഉണ്ടെന്നു ഞാൻ പറയാനിടയായത്. അതിൽ മി. ആശാൻ എന്നെ തെറ്റിദ്ധരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അതുകൊണ്ട് നായർ റഗുലേഷൻ ൩൪, ൩൫, ൩൬ ഈ വകുപ്പുകളനുസരിച്ചു വരുന്ന സംഗതിയിൽ ഭാഗം കോടതിയുടെ അവസാന തീരുമാനം വന്നശേഷമേ നടത്താൻ പാടൊള്ളൂ.

ഇതിനും പുറമേ മി. ആശാന്റെ ബില്ലനുസരിച്ചു തന്നെ ആയാലും, അന്ത്രായം കൊടുക്കുന്ന സമയത്ത് ഒരു സ്ത്രീക്കു ഗർഭം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു വിചാരിക്ക. അന്ത്രായം കൊടുത്ത് അഞ്ചോ എട്ടോ മാസം കഴിയുമ്പോൾ ആ സ്ത്രീ പ്രസവിക്കുന്നു. ആ കുഞ്ഞിനു ഭാഗം ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ള സംഗതിയും വ്യക്തമാകുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ പല കുഴപ്പങ്ങളും ഉണ്ട്. ഹിന്ദു ലാ അനുസരിച്ചു ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച പ്രത്യേകം തീരുമാനമുള്ള സ്ഥിതിക്കു ഈ പരമ്പരയിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു റഗുലേഷൻ കൂടി പാസാക്കി ഭൂഷിപ്പിച്ചു കളയാതെയിരിക്കയാണു നല്ലത്.

നായർ റഗുലേഷൻ തന്നെ പച്ച മഹാത്മാരും ബുദ്ധിമുട്ടി നാടൊട്ടുക്കു നടന്നു തെളിവു എടുത്ത് ഉണ്ടാക്കിയതാണ്. ഇതിൽ ൩൯-ാം വകുപ്പു കൊണ്ടു ഉപദ്രവം ഉണ്ടെന്നു ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ നിന്നു ആക്ഷേപം വന്നതിനു ശേഷമല്ലാതെ ഇങ്ങനെ ഒരു നിയമത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*)
ഹിന്ദു ലാ അനുസരിച്ചു ഭാഗം എങ്ങിനെയാണു നടത്താവുന്നത്?

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*): അതുതന്നെ ബക്ക തന്നെ അറിയാമല്ലോ.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): എങ്ങിനെയാണു്?

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*): എനിക്കുള്ള സമയം പരിമിതമാണു്.

കൂടാതെ ഒരു ഭാഗത്തു മരുമക്കത്തായം ലാ അനുസരിക്കുന്നവരും ഉണ്ടു്. അനേകം വിധികൾ കൊണ്ടു തന്നെ തറവാട്ടു വസ്തുക്കൾ ജൂനിയർ അംഗങ്ങളുടെ കൈവശം ഉരിക്കുന്നുണ്ടു്. അതു രേഖാമൂലമായ കൈവശാനുഭവമാണോ, അതു ഫാമിലിമാനേജ്മെന്റിനായി വിട്ടു കൊടുത്തിട്ടുള്ളതാണോ, അതല്ല മെയിൻററൻസിനു കൊടുത്തിട്ടുള്ളതാണോ എന്നൊക്കെ നോക്കണം. തറവാട്ടു സ്വത്തു അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള ആളിനു് എത്ര ആദായം കൊടുക്കണമെന്നു ക്ലിപ്തമായ ഒരു വ്യവസ്ഥ മി. ആശാന്റെ ബില്ലു കൊണ്ടും വ്യക്തമാകുന്നില്ല. സ്പ്പോസർ സുപോലും ദേഹസ്ഥം കിട്ടണമെന്നു പറയുന്നുണ്ടു്. ഇങ്ങിനെ പല കഴപ്പുകളും ഉള്ളതു കൊണ്ടു ഇതിനെപ്പറ്റി ഒന്നുകൂടി ക്ഷമയോടുകൂടി ആലോചിക്കണം. നായർ റഗുലേഷൻ കൊണ്ടു മിക്കവാറും ഉള്ള കുടുംബങ്ങളൊക്കെ ഭാഗിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അതിന്റെ സുഖാസുഖങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അനുഭവിച്ചു വരികയാണു്.

ഇതിന്നും പുറമേ വിശേഷാൽ വകുപ്പുകളിൽ പറയുന്നതു പോലെ ഒരാൾ തറവാട്ടു മാനേജർ എന്ന നിലയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ തറവാട്ടു വസ്തു വിറ്റുറ ഉത്താൽ അയാളുടെ ചീതത്തിൽ നിന്നു എടുക്കണമെന്നും മറ്റും പല വകുപ്പുകളും ഉണ്ടു്. ഇപ്രകാരമുള്ള വകുപ്പുകളൊന്നും ആവശ്യമില്ല. ആന തുടങ്ങിയുള്ള ജന്തുക്കളെ ഭാഗിക്കേണ്ട ആവശ്യമൊന്നും ഇപ്പോഴില്ല. എല്ലാവരും യോജിച്ചു ഭാഗിക്കുന്ന പക്ഷം വലിയ വസ്തുക്കളുടെ ഭാഗത്തെ സംബന്ധിച്ചു പ്രത്യേകം ഏർപ്പാടുകൾ ഒന്നും ആവശ്യമില്ല. കോർട്ടുമൂലം ഭാഗം കിട്ടണമെങ്കിൽ അതിലേക്കും കോടതിക്കധികാരം ഉണ്ടു്.

പിന്നീടു കോടതിയിൽ മദ്ധ്യസ്ഥന്മാർ വേണമെന്നു പറയുന്നുണ്ടു്. മദ്ധ്യസ്ഥന്മാർ കോടതിയേക്കാൾ ഉപദ്രവികളായിരിക്കും. അതു കൊണ്ടു ആ വാദവും ശരിയല്ല.

ഭാഗത്തെ സംബന്ധിച്ചു എല്ലാജനങ്ങളേയും ബാധിക്കാതെ നായർ, ഈഴവർ എന്നീ സമുദായങ്ങളെ മാത്രം ബാധിക്കുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥ

ഉണ്ടാക്കുന്നതു ശരിയല്ല. ഈഴവസമുദായത്തിൽ ഭാഗം നിർബന്ധമായി കാണുന്നില്ല. നായർ സമുദായത്തിൽ ഭാഗം നിർബന്ധമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഈ ബില്ലിന്റെ തത്വത്തെ തന്നെ എതിർക്കുന്നു.

MR. MURUVELIL PACHU PILLAI (*Sherttillai*): ഇപ്പോൾ മെമ്പർ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ കോടതിയിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകുന്ന ചില വിധികളുടെ സ്വഭാവം എന്താണെന്നറിഞ്ഞതിനുശേഷം നിയമം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്നതു കൊള്ളാമെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ച സാഗതികളെപ്പറ്റി പരസ്പരവിരുദ്ധമായ വിധികൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് അറിയാമോ?

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*): കോടതിയിൽ വരുന്ന കേസുകൾ പ്രത്യേകം ഒരു വാദവിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചായിരിക്കും. കോടതിയിൽനിന്നും അതിനുമാത്രം പായിൻറു ഏർപ്പെടുത്തി തെളിവെടുത്തു വിധി കല്പിക്കാനെ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. നാം ഇവിടെ പൊതുവേയുള്ള സംഗതിക്കു ഒരു നിയമം ഉണ്ടാക്കാനാണ് വിചാരിക്കുന്നത്.

നായർബിൽ ഇവിടെ വാദപ്രതിവാദം നടന്നുകാലത്തു് അതിലെ നമ്പർ-ാം വകുപ്പു ഏങ്ങിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും കോടതി തിരുവിതാംകൂർ നിയമസഭയെ ബഹുമാനിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ജഡ്ജ്മെൻറു എഴുതുന്നകാലത്തു് ഇതു നോക്കിയെ എഴുതുകയൊള്ളു.

MR. R. RAMAN PILLAI (*Kottayam*): നായർബിൽ കൌൺസിലിന്റെ പര്യാലോചനയിൽ ഇരുന്ന അവസരത്തിൽ ഇവിടെ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു ജഡ്ജിമാർ വിധി എഴുതണമെന്നോണോ പറയുന്നതു്?

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*): വിധി എഴുതുമ്പോൾ ഇവിടെ നടന്ന വാദപ്രതിവാദം കൂടി മനസ്സിലാക്കി എഴുതണം.

MR. R. RAMAN PILLAI (*Kottayam*): അതു നോക്കാൻ പാടില്ല എന്നു നിയമമുള്ളതായിട്ടു മെമ്പർക്ക് അറിയാമോ?

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*): സംശയം ഉണ്ടെങ്കിൽ നോക്കാം.

ഇങ്ങനെ ഈ ബിൽ അശേഷം ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിക്കു യോജിച്ചതല്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഇതിനെ എതിർത്തുകൊള്ളുന്നു.

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*): I rise to support the principle of the Bill. Though in the Statement of Objects and Reasons, Mr. Damodaran Asan refers specifically to the Nayar, and Ezhava Regulations, this Bill, it seems to me, is intended to provide a partition law applicable to all communities and to all cases where partition has to be effected by courts of law. Mr. Damodaran Asan seems to refer to these two Regulations merely to point out the fact that in consequence of the enactment of these Regulations, partition cases have become much more numerous than previously. It is intended to provide by this Bill certain guides to courts of law in disposing of partition suits. I do not see any cause for alarm as Mr. Kuriakose seems to find in this Bill. It merely provides for the selling away of properties where that would seem to be beneficial to the parties *i. e.*, where a holding has to be divided and where it happens to be very small in extent or cannot be divided without making it less useful or when a division would seriously affect its value or utility. In such cases, this Bill provides that the courts can sell away the property. Now it is doubtful whether the courts would be justified in selling away property which is sought to be divided. I do not mean to say that in no circumstances will a court be justified in doing that, but a positive provision to that effect will be of great help to the courts in this matter. That is all that Section 2 seeks to provide. There is already a provision in the Nayar Regulation that such holdings can be sold and the proceeds divided in partition, but clause 2 of this Bill seeks to extend that law to all cases of partition. At any rate, it gives statutory sanction to the courts to do that. In clause 3 it is provided that when a sharer or sharers apply to have a property sold and their portion of the proceeds paid to them, the court may sell the share or shares to other sharers if they are willing to purchase them. That is a very beneficial provision and absolutely no objection can be made to it. According to clause 4, where a shareholder has sold his share and the transferee seeks partition of the property and the property happens to be a dwelling house or land on which there is a dwelling house, the share can be valued and the other shareholders are allowed to purchase that share. That is evidently intended to ensure that owners shall enjoy dwelling houses without any inconvenience to them. That does not apply to the other properties. I was not sure that Mr. Kuriakose did not take it to apply to all properties. It applies to dwelling houses only. As a matter of broad principle, we must not object to any body living in one portion of the house the other portion of which is occupied by any other person. We see in actual practice that strangers, especially strangers belonging to other communities occupy different portions of the same buildings, and the clause relates to such matters.

While on this clause, I may also bring to the notice of the House that it will be for the Select Committee to decide what would constitute a single dwelling house so far as this clause is concerned. The Select Committee may so provide as to make it possible for a sharer to sell it. If it happens that such a thing is not possible, then it should be sold to

people who can occupy the buildings and who can agree with each other. In such cases this clause will be used. The Select Committee should see that the operation of this clause is restricted to where it is necessary and then the fears entertained by Mr. Kuriakose that it would interfere with the personal liberty of the persons in disposing of properties will have no scope.

The next clause is a similar one and refers to a case where one of the co-owners transfers his share. That clause also provides that the other sharers may purchase this share. Of course suitable modifications will have to be proposed to the clause.

Then there are some provisions which are only subsidiary provisions and we come to clause 10. Clauses 10 and 11 relate to cases where a joint family property has been in the possession of co-owners or members of the joint family separately. One branch or individual is in possession of the joint family property. He makes improvements and when the time for partition comes, he claims compensation for the work done in regard to the improvement of the property. Clause 10 provides that he should be given that compensation. As Mr. T. C. Kesava Pillai observed there may be cases where compensation will have to be refused. That will depend upon the conditions under which the person enjoys the property and effects improvements. Suppose under the family arrangement a property is given to him under the specific agreement that he should improve the property in his possession, then he should not be given compensation. Anyhow that is a matter for the Select Committee. It is not in every case that a man who is holding a property separately effects improvements.

The next provision relates to waste and wrongful alienation. In the case of a joint family property how far it can be countenanced is another matter. That will also have to be considered by the Select Committee. When waste is committed and loss thereby accrues to the other share-holders, certainly, that ought to be debited against him and clause 11 makes provision for that. Clause 12, deals with a very controversial matter. Mr. Damodaran Asan refers to Section 39 of the Nayar Regulation. I am not sure whether Mr. Damodaran Asan intends by this clause to limit its operation to the Nayar Regulation alone, or to all cases of partition. I think in this Bill, provision should as far as possible be made in such a way as to be applicable to all cases, whether partition can be claimed by Christians, Mahomedans, or Mithakshara Law Hindus, or Ezhavas. Of course, we know that under the Mithakshara Law, a person will be declared to have become divided from his family or his co-partners much more easily than in the case of a Nayar family. It is doubtful what would constitute partition under the Nayar Regulation. Whether the filing of a suit or passing of a decree, would constitute partition is now a much debated question and as was pointed out here the question is engaging the consideration of the High Court and the matter has not been decided. In the case of the Mithakshara Law Hindu, it is not necessary that the courts should declare a partition. How far we should act in accordance with

[Mr. A. Thanu Pillai.]

the Mithakshara Law or other Laws in the matter is a question for the Select Committee to consider. Clause 12 will have to undergo considerable alteration. Anyhow, that the matter should be settled is clear and when it is done it should as far as possible be made applicable to all cases where partition can be claimed. The reference to Section 39 of the Nayar Regulation will have to be made if at all merely to show how that provision in the Nayar Regulation will be affected. That ought not to find a prominent part in the Section. Those are the alterations the Select Committee will have to make. Then there are subsidiary provisions which provide for the appointment of assessors, etc. These are the only clauses in the Bill. I referred in such detail to these clauses to show that after all there is no cause for alarm so far as this Bill is concerned. It merely wants to make some guides and no principle is likely to be violated by the passing of this Bill. On the contrary, it will be of great help if this Bill is passed into Law. There are several matters in which courts now act without authority. And it will be of great help to them and to the parties who are engaged in litigation and partition, if this is passed with suitable alterations. With these words I support Mr. Damodaran Asan.

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*): സർ, ഈ കൌൺസിലിന്റെ ശുഭാർത്ഥം വിഷയിഭവിച്ചിട്ടുള്ള മി. ആശാന്റെ ബില്ലിനെ സംബന്ധിച്ചു എനിക്കും രണ്ടു വാക്കു പറയാൻണ്ട്. മി. ആശാന്റെ ബിൽ നായർ സമുദായത്തെയും ഈഴവസമുദായത്തെയും മാത്രമെ ബാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിച്ചത്. എന്നാൽ ഇതു എല്ലാവരെയും ബാധിക്കുന്ന ഒന്നായി കാണുന്നതുകൊണ്ട് എനിക്കുള്ള അഭിപ്രായം കൂടി പറയാതിരിക്കുന്നതു ശരിയല്ല എന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നു. നായർ, ഈഴവർ എന്നീ സമുദായങ്ങളിൽ ഭാഗം നടപ്പിലായിട്ടു കറെ കാലമേ ആയിട്ടുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു ഇങ്ങനെ ഒരു ബില്ലിന്റെ ആവശ്യകത ഉണ്ടെന്നു തോന്നിയതുകൊണ്ടായിരിക്കണം ഈ ബിൽ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ മറ്റു നിയമങ്ങളാൽ ഭാഗം അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മറ്റു സമുദായങ്ങൾ ഭാഗം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. അവർക്ക് ഇതുവരെ ഇങ്ങനെ ഒരു നിയമം ഉണ്ടാകേണ്ട ആവശ്യകത അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ആ നിലക്കു ആവശ്യമില്ലാത്ത സമുദായങ്ങളെ കൂടി ഇതിൽ ചേർക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ എന്നു കൂടി ആലോചിക്കണം. എന്നാൽ നായർ, ഈഴവ ഈ രണ്ടു സമുദായങ്ങൾക്കും ഇതു ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഇതിന്റെ മൂലതത്വത്തെ എത്രക്കുണിപ്പൂ. ഈ ബിൽ സിലക്ട് കമ്മിറ്റിയിൽ വരുമ്പോൾ ഇത് ഏതെല്ലാം സമുദായങ്ങളെ ബാധിക്കണമെന്നുള്ള സംഗതി പ്രത്യേകം വിഷയിഭവിക്കണമെന്നും, ആ സമുദായങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം കൂടി അറിഞ്ഞിട്ടെ ഇതു

പാസാക്കാൻ പാടൊള്ള എന്നും, ഉള്ള എന്റെ അഭിപ്രായത്തെ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

MR. A. G. MENON (*Parur*): I beg to give my hearty support to Mr. Asan's Bill. I was surprised to hear that Mr. Kuriakose and Mr. Kesava Pillai made speeches opposing the provisions of this Bill. A casual perusal of the provisions of this Bill will clearly show that it is absolutely innocent except one provision regarding the separation of the joint family status. That provision was inserted by Mr. Asan, I think, just to give expression, to what was practically agreed at the time the Nayar Bill was under discussion, namely, that the separation of status will be expressed by a clear wish of the shareholder who wants to get separated from others. From my friends, I now understand, that, there is a difference of opinion as regards the time at which partition takes effect. If I remember correctly, the opinion that was expressed at the time when that Section was framed in the Nayar Bill it will take effect at the time when the share-holder gives clear expression of his intention to separate himself from the family. That is the practical law in the Hindu joint family system. It is assumed that the same law would be followed in deciding Marumakkatayam cases also.

With regard to the other provision of this Bill, namely, as regards dwelling houses, I do not think anybody can object to a provision like that. Nobody would like to propose, even my Christian friends will not like an utter stranger coming and dwelling in a portion of the family house. It may be that, the family house may fall to more than one share-holder and they may live amicably for some time. Perhaps they may fall out and in order to spite one of them, the other man will sell it to a man of a different community. So long as we recognise different castes and communities, we cannot shut our eyes to the difficulty such a situation brings. I think nobody can object, reasonably take any objection for meeting such difficulties as regards partition. There are no provisions in the Bill which require any material change. They are only procedure. I was surprised to hear that my friends Messrs. Kuriakose and Kesava Pillai should have objected to the principle of the Bill on that ground. If any community who wants to be excluded from the operation of this Bill it can be done by the Select Committee or by the Council itself when the Bill comes for discussion. I do not think that Mr. Asan can force a Bill against a community that does not require it. So far as I know both Nayers and Ezhavas do require provisions like this in regard to safeguard their interests in partition.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*): We would like to hear the Law Member.

MR. KAYALAM PARAMESVARAN PILLAI (*Additional Head Sirkar Vakil*): On a perusal of the Bill it could be seen that the Bill, generally speaking, deals with the procedure to be followed in the partition of the properties liable to partition. Although under the Civil

[Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai.]

Procedure Code, Civil courts may have inherent power to effect equitable adjustments in partition of properties it is perhaps better to have some statutory provision dealing with partition. As I understand Mr. Asan's Bill, all that he proposes is that the matter should be considered by a Select Committee, because in the statement of objects and reasons he does not lay down any specific principle of partition and I take it he will be quite satisfied that the matter is considered deeply by the Select Committee, so that this House will again have ample time and opportunity for a thorough consideration of the provisions of the Bill.

There is however one provision which is controversial, and, that is Section 12 of the Bill. That also relates in some sense to a matter of procedure. I know as a matter of fact, that, that is a question on which much controversy and perhaps much heat may be generated in its disposal. That is a matter mainly for the non-official members of the House to decide. And that is, whether the divided status should be effected by filing a suit or the issue of notice or any registered declaration and so on. It seems to me there is no objection in that also being considered by a Select Committee.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): I have to make only one or two observations in reply to Mr. Kuriakose and Mr. Kesava Pillai. My friends, Mr. Mahomed also included, were doubting whether this Bill is intended for all communities, or, whether, it is intended for Nayers and Ezhavas. What I have said is that the Bill is intended, as a general law of procedure, for partition, and in the statement of objects and reasons, I have just referred the Nayar and Ezhava Regulations, just to show the urgency of such a measure which deals with the procedure of partition. Of course, if Mr. Mahomed or Mr. Kuriakose thinks that their community does not like to have such a procedure for partition, I have no objection in excluding those communities. But, the sense of the community has to be ascertained. With regard to that matter, that could be done if necessary by the Select Committee.

With regard to Section 12 about which even the Law Member fears that some heat is likely to be generated at the time of discussion, I have put in a clause which appeared to me to be most suitable to meet the present situation in consonance with the opinion of the community. Of course the Select Committee is free to amend and improve the Bill in any form it desires. I find that certain measures in the Section as drawn up will have to be improved only by the Select Committee at its sittings.

MR. G. P. NILAKANTA PILLAI (*Karunagapalli*): Is it not more appropriate to bring such provisions in an Amendment Bill?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): Even at the first stage I stated that I consider it to be a question mainly of procedure, though it might distinctly affect substantive rights. A similar question was raised this morning in Mr. Madhavan Pillai's Bill

when it was considered. I consider it only to be a question of procedure. So I have introduced that Section here. If the Select Committee thinks that alteration is necessary in that Section I have no objection. Anyhow the community must know where it stands and how and when partition is effected or when the status becomes divided. I do not think that it is inappropriate to have such a Section in this Bill.

Then Mr. Kesava Pillai and others were saying that divided status at the time of instituting a suit is very hard. As far as my knowledge goes, I think, amongst the Christians as soon as a father dies, right of division exists and even in Hindu Law when intention is declared there is division of status and the only Regulation where there is some ambiguity as regards the time at which division is effected is the Nayar Regulation. That is why I have made a specific mention about it.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*): ഈ വാഗ്ദാനത്തിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു വകുപ്പുണ്ടോ?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): ഈ വാഗ്ദാനത്തിൽ അങ്ങനെ ഒരു വകുപ്പില്ല.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*): മകനുംകൊണ്ടു തറവാട്ടു സ്വത്തിൽ അവകാശമുണ്ടോ?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): പഴയ മരുമക്കത്തായം ലാ അനുസരിച്ച് അവകാശമില്ല.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*): മി. ആശാൻ ഫാമിലിയിൽ മി. ആശാൻ എത്ര അവകാശമുണ്ടെന്നു പറയാമൊ?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): അതുപോലെയുള്ള സംഗതികൾ അറിയാനാണ് ഈ ബിൽ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നത്. ഒരാൾ ഭാഗത്തിനായി കേസുകൊടുത്തു മറ കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാണ് ഭാഗം ഉണ്ടെന്നു തീരുമാനിക്കുന്നതെങ്കിൽ അയാൾക്ക് അതു കിട്ടണം.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*): അതു ലാസ്ഡിലേസ് കമ്മീഷണറോടു പറഞ്ഞാൽ പോരെ?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): അതുകൊണ്ട് സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. വേണമെങ്കിൽ പരാതി പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. എങ്കിലും ഞാൻ അതു നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല.

Mr. Kuriakose was saying that it affects the fundamental rights of the citizens and my friend Mr. Thanu Pillai has answered the questions raised by him and so I do not want to take up the time of the House by giving further answers to the points raised by my friends in the course of the discussion.

PRESIDENT : The principle of the Bill is now before the House. Whether the House accepts the principle of the Bill has to be ascertained. Those who are in favour of the principle of the Bill will please raise their hands.

A large number voted for the motion.

The motion was carried.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*) : I move that the Bill be referred to a Select Committee consisting of the Law Member and the Mover and the other members.

PRESIDENT : That need not be said now.

MR. A. G. MENON (*Parur*) : I second it.

The motion was carried.

The Secretary to the Council then read the title of the Bill.

A BILL TO AMEND THE LAW RELATING TO INHERITANCE AND SUCCESSION
AMONG MUSLIMS OF TRAVANCORE.

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*) : മുസ്ലിമിങ്ങളുടെ ഭായക്രമത്തെ സംബന്ധിച്ച ഒരു ഭേദഗതിയിൽ ഈ കൌൺസിലിൽ വായിക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

MR. A. C. KURIAKOSE (*Minachil cum Devicolum*) : ഞാൻ അതിനെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*) : സർ, ഈ രാജ്യത്തുള്ള മുസ്ലിമിങ്ങളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും മറ്റുദേശത്തെ മുസ്ലിമിങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ മഹമ്മദൻലാ അനുസരിച്ച ഭായക്രമം, പിൻതുടർച്ചാവകാശം, ഇവയിൽ പ്രവൃത്തിക്കുന്നവരാണ്. ഭായക്രമത്തെ സംബന്ധിച്ച മഹമ്മദൻലാ മറ്റു നിയമങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു സ്തുത്യർഹമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു പലരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി എനിക്കറിയാം. ഈ രാജ്യത്തു അപൂർവ്വം ചില മുസ്ലിമിങ്ങൾ പരമ്പരയായി മരുമക്കത്തായലാ അനുസരിച്ചു നടന്നുവരുന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്. അവർക്കു മരുമക്കത്തായം ലാ വിട്ടു മഹമ്മദൻലായിലേക്കു കടക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം ക്രമത്തിലധികമായിട്ടുണ്ട്. എന്നു മാത്രമല്ല പരിഷ്കാരം കൂടവരുന്തോറും മരുമക്കത്തായം പരമ്പരയായി ആചരിച്ചുവന്നിരുന്ന ആളുകൾക്കു മക്കത്തായം വേണമെന്നു ആഗ്രഹിച്ചു പ്രവൃത്തിച്ചുവരുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ന്യായമായരീതിയിൽ മക്കത്തായത്തെ സംബന്ധിച്ച് നിയമമുള്ള മുസ്ലിമിങ്ങളിൽ ഒരുക്കൂട്ടർ മരുമക്കത്തായം വിട്ടു മഹമ്മദൻലാ അനുസരിച്ചുള്ള മക്കത്തായത്തിലേക്കു കടക്കണമെന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഒരുവിധത്തിലും തടയാൻ പാടുള്ളതല്ല. അവർക്കു was raised this പ്രജാസഭയിൽ വന്നപ്പോൾ അതിൽ പല

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*): നമുക്കിപ്പോൾ കാണ്മാൻ ഇവ
 റൊക്കെ ഇടവാ, ഓടേററ്, പരമ്പരയായതുകൊണ്ട്, law of inheritance of
 following the Marumakkathayam.

[Mr. P. S. Mohomed.]

ഇവർ വളരെക്കാലംകൊണ്ടു നിലവിളിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഈ ബിൽ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു .

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*) : മഹമ്മദൻമാർ അനുസരിച്ച ഒരു പ്രകാരത്തിലുള്ള ദായക്രമമേയൊള്ളോ?

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*) : ഒന്നേയൊള്ളൂ.

MR. A. THANU PILLI (*Trivandrum*) : ഷീയാസ് എന്ന വർഗ്ഗക്കാരുടെ ദായക്രമം എങ്ങിനെ?

MR. P. S. MAHOMED (*Nominted*) : ഷീയാസ് എന്നൊരു വർഗ്ഗത്തിൽവിതാനുകൂരിലില്ല. മഹമ്മദൻമാർ എല്ലാ മഹമ്മദീയരേയും ബാധിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. ഷാഫി, ഹനഫി ഇവക്കൊക്കെ ഒരു ദായക്രമമാണ്. ഷീയാവിനമാത്രം കുറച്ചു വ്യത്യാസമുണ്ട്. എങ്കിലും അവരും മഹമ്മദൻമാരിൽ ഉൾപ്പെടും.

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*) : അവരെക്കൂടി ഇതിൽ ചേർത്താൽ എങ്ങിനെയാണ്?

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*) : മഹമ്മദൻലായിൽ ഇവരെ എല്ലാവരേയുംപറ്റി പറയുന്നുണ്ട്. ഞാൻ പറഞ്ഞ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ളവർക്കെയും സൂന്നികളാണ്.

PRESIDENT : I believe what Mr. Mahomed means is that even among Marumakkathayam Mahomedans there may be Shiyas and Sunnis and whether they are Shiyas or Sunnis, Mahomedan Law may be applied but not Marumakkatayam law. Is it right, Mr. Mahomed?

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*) : Yes, Sir.

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*) : ഷീയാവിനും സൂന്നിക്കും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമെന്താണ്? അതായത് ഒരാൾ ഷീയാ വേറെഒരാൾ സൂന്നി എന്നുപറഞ്ഞാൽ എന്താണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്?

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*) : മഹമ്മദൻമാർ പഠിച്ചാൽ ഇതൊക്കെ മനസ്സിലാവുകയില്ലേ?

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*) : , മനസ്സിലാകും.

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*) : പാർട്ടിഷനെ സംബന്ധിച്ച മനസ്സിലാക്കാനാണ് ചോദിക്കുന്നത്.

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*) : പാർട്ടിഷൻ വരുമ്പോൾ ഷീയാ എന്നോ സൂന്നി എന്നോ ഉള്ള തർക്കമില്ല. മഹമ്മദൻലായിൽ ഓരോരുത്തരെപ്പറ്റിയും പറയുന്നുണ്ട്. അതാവിലാഭാഗക്കാർ അതാവുനിയമം അനുസരിച്ചാണ് ~~was raised the~~

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*): കൂട്ടുകടംബസ്വത്തിനെപ്പറ്റി മഹമ്മദൻലാ ഏർപ്പെടുത്തണമെങ്കിൽ എങ്ങനെ ചെയ്യണമെന്നാണ് മെമ്പറുടെ അഭിപ്രായം?

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*): എന്റെ അഭിപ്രായം ഓരോരുത്തർക്കും ആജോഹരിവീതം കിട്ടണമെന്നാണ്. തറവാട്ടുസ്വത്തുള്ളവർക്ക് തടസ്സമുണ്ടെങ്കിൽ അവർക്കുകൂടി യോജിച്ചു പോകത്തക്കവിധത്തിൽ വല്ലതും ചെയ്യുന്നതു എനിക്കു സമ്മതമാണ്.

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*): ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു തെളിവെടുക്കണോ?

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*): സിലക്ട് കമ്മിറ്റിക്ക് ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നപക്ഷം തെളിവെടുക്കാം.

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara cum Kunnattur*): മരുമക്കത്തായം ആചരിച്ചുവരുന്നവരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ ഈ ബിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ടോ?

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*): അവരാണ് ഈ ബിൽ കൊണ്ടുവരണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചത്.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*): അവരിൽ ചിലരെക്കൂടി സിലക്ട് കമ്മിറ്റിയിൽ ചേർക്കുന്നതുകൊണ്ട് മെമ്പർ വിരോധമുണ്ടോ?

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*): എനിക്കൊരു വിരോധവുമില്ല.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Sir, I wish to make a few observations about the Bill. I did not decide whether I should support or oppose the Bill. The Bill was only published and placed in our hands very recently. Therefore I had a talk with Mr. Mahomed as to whether that section of the Mahomedan community in Edava and Odattil supported the principle of the Bill. Mr. Mahomed assured me that a large majority of the people were in favour of the Bill though nothing has appeared for or against that either in the Press or in the Platform.

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*): You can find from the newspapers.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Nothing came to my notice in that direction.

I raised that point to Mr. Mahomed and because the Muslims of Edava and Odattil did not say anything against the Bill it cannot be said that they are wholeheartedly in support of a measure like the present one. This Bill seems to affect the Mahomedans living at Edava and Odathil which are in my constituency and Paravur which is a part of Quilon. Therefore this Bill only affects the law of inheritance of the people in these three places who are now following the Marumakkathayam law.

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

For the time being on the assurance of Mr. Mahomed I have not the least objection for the Bill being referred to a Select Committee. I am of opinion, because I had not the opportunity seeing members of the Mahomedan community of the said places and conversing with a large majority of them, it would be advisable, that one or two from among the respectable men of those localities, may be nominated as members of the Select Committee which is to consider the further progress of this Bill. With these observations I support the principle of the Bill.

MR. P. S. MAHOMED (Nominated): ഈ ബിൽ വേണ്ടവിധത്തിൽ പരസ്യം ചെയ്തില്ലയോ എന്നൊരു സംശയം ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. ഈ ബിൽ പരസ്യം ചെയ്തതുപോലെ മറ്റൊരു ബില്ലും തന്നെ പരസ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ഗസറ്റിൽ അനുവാദം തരുന്നതിനുമുമ്പേതന്നെ പരസ്യം ചെയ്തു. മുസ്ലീംപത്രത്തിലും വളരെക്കാലം പരസ്യം ചെയ്തിരുന്നു പല യോഗങ്ങളും കൂടി ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് റസല്യൂഷൻസ് പാസാക്കി അയച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രജാസഭയിൽ മെമ്പർമാർ ഗവർണ്മെന്റിനെ അറിയിച്ചു. ഈ സംഗതിയിൽ എതിർ ഇല്ല എന്ന സംഗതി ഈ നിയമം വേണമെന്ന ആവശ്യപ്പെടുന്നവരുടെ താല്പര്യ പ്രതിനിധിയായ മി. കെ. പി. നീലകണ്ഠപ്പിള്ളയോടു അവരായതന്നെ ഇതിലേക്കു എതിർ ഉണ്ടെന്നു പറയാത്തതിൽനിന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. സമുദായത്തിലെ മെമ്പർതന്നെ ഒരു ബിൽ കൊണ്ടുവരട്ടെ എന്നു ഗവണ്മെന്റു മറുപടി പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അവർ മുസ്ലീം മെമ്പറെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നുണ്ടാകുന്നു. ഇതിൽ അവർക്കു എതിരഭിപ്രായം ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അവർ ഉടൻതന്നെ മി. കെ. പി. നീലകണ്ഠപ്പിള്ളയുടെ അടുക്കൽ പോകുമായിരുന്നു. ഇതിൽനിന്നും എതിർ ഇല്ല എന്നുള്ളതു നിശ്ചയം.

The question that the principle of the Bill to amend the law relating to inheritance and succession among Muslims of Travancore be accepted and the Bill be read in Council, was then put to the vote of the House and carried *nem con*.

The Secretary to the Council then read the title of the Bill.

MR. P. S. MAHOMED (Nominated): ഈ ബിൽ ലാമെമ്പർ നാമിനേ റദ്ദുചെയ്യുന്ന അംഗങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു സിലക്ട് കമ്മിറ്റിയിൽ റഫർ ചെയ്താണെന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു.

PRESIDENT: You say you would prefer to nominate members to the Select Committee at a subsequent meeting of the Council?

MR. P. S. MAHOMED (Nominated): Yes, Sir,

CONSTITUTION OF A COMMITTEE TO TAKE STEPS TO RELIEVE
THE PEOPLE FROM THE PRESENT FINANCIAL CRISIS.

653

MR. A. G. MENON (*Parur*): I second it.

The motion that the Bill be referred to a Select Committee, the members to which would be nominated at a subsequent meeting of the Council, was then put to the vote of the House and carried *nem con.*

RESOLUTIONS ON MATTERS OF GENERAL
PUBLIC INTEREST.

CONSTITUTION OF A COMMITTEE TO TAKE STEPS TO RELIEVE THE
PEOPLE FROM THE PRESENT FINANCIAL CRISIS.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): Sir, I beg to move the following resolution:

This Council recommends to the Government that a committee with an elected non-official majority and the necessary financial aid from the Government be constituted immediately for taking prompt steps to relieve the people from the present financial crisis.

Sir, unfortunately, this subject of economic depression is not a new one. Economic depression has been felt in the country for the last eighteen months.

PRESIDENT: In view of the discussion that has taken place in the House, the day before yesterday, on the same subject, have you anything to say?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): The adjournment motion was on the delay on the part of Government in taking steps to relieve the people of this economic depression.

PRESIDENT: I merely wanted to suggest it to you in order to know whether you really wish to discuss your present resolution.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): This subject is not new to this Council. It was referred to when the adjournment motion on the delay on the part of Government to take remedial measures was discussed in this House two days back. Many constructive suggestions have been made by most of the members on this side of the House. The fact that the Government are not unaware of the seriousness of the situation is evident from the fact that the Dewan, in his Address to the Popular Assembly, has made reference to it. But the committee which was then promised by the Dewan is different from the committee which I have now suggested in this resolution. The committee promised by the Dewan is to enquire into the causes of the present economic depression and to submit a report to Government.

PRESIDENT: It is to suggest remedies also.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): It can suggest remedies only in its report. But the committee I suggest in my resolution is a committee for taking immediate steps for relieving the people from the present financial crisis.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*): Without knowing the causes, the committee is going to take immediate steps to remedy the situation?